

EL FILÓSOFO DECLARA

Autor **Juan Villoro**

Direcció **Antonio Castro**

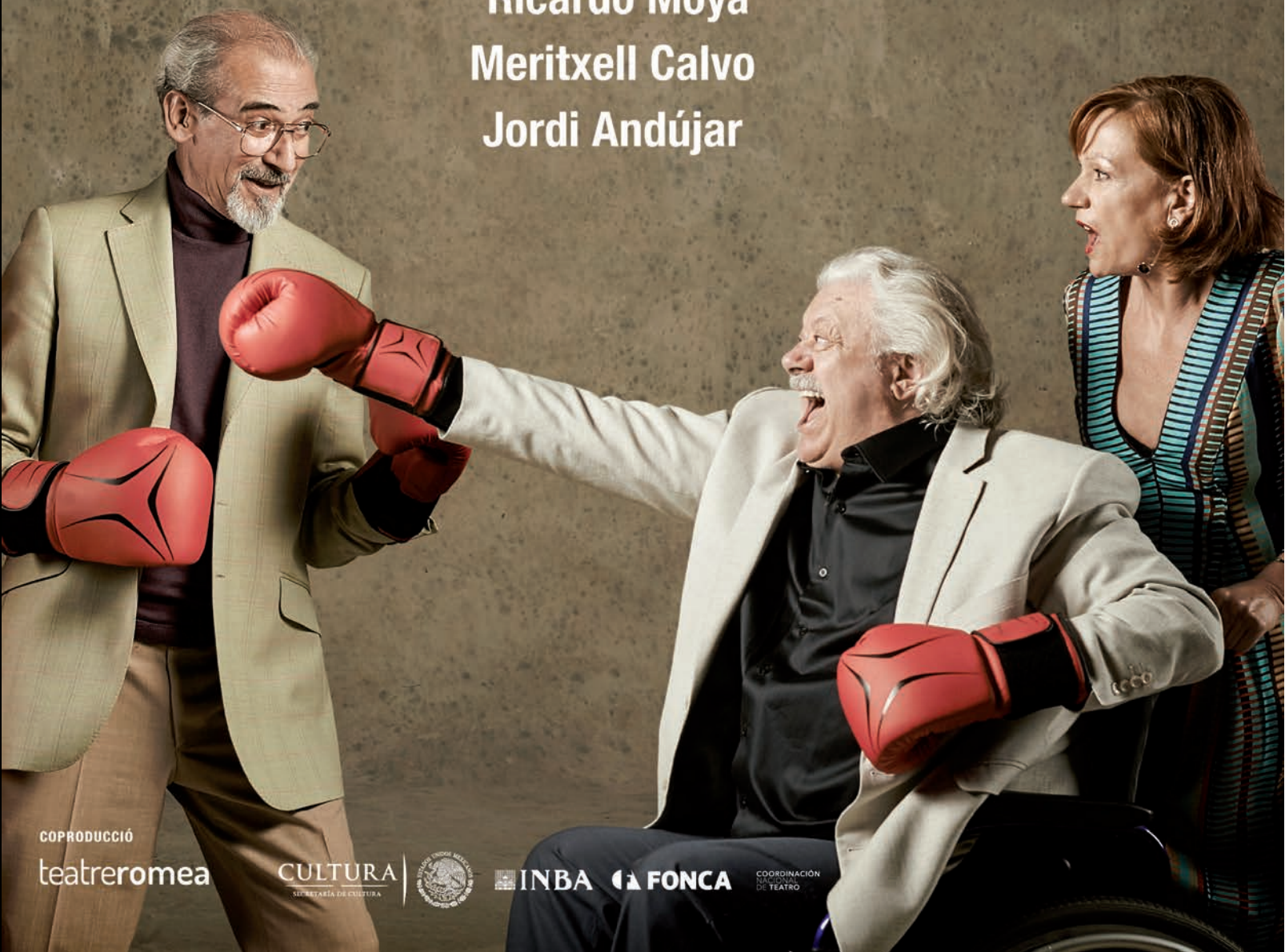
Mario Gas

Rosa Renom

Ricardo Moya

Meritxell Calvo

Jordi Andújar

- Què?** *El filósofo declara*
- Qui?** Mario Gas, Rosa Renom, Ricardo Moya,
Meritxell Calvo i Jordi Andújar
- Quan?** Del 23 d'octubre a l'11 de desembre
- On?** Teatre Romea

El filósofo declara de Juan Villoro retrata la intimitat dels intel·lectuals que, darrere de les seves obres i pensaments públics, són éssers humans amb les mateixes misèries, mesquineses, petiteses i passions que qualsevol persona.

Mario Gas i Rosa Renom treballen junts de nou i es posen sota les ordes d'Antonio Castro. Els acompanyen Ricardo Moya, Meritxell Calvo i Jordi Andújar en una obra que ja es va estrenar l'agost del 2010 al Teatro Santa Catarina de Mèxic, sota la direcció del mateix director. El muntatge va tenir molt bona acollida tant de crítica com de públic.

A *El filósofo declara* Juan Villoro, com en altres treballs seus, juga amb les aparences, però ara d'una manera molt més intricada i definida. El mexicà parla sobre els deliris de la raó, fa una sàtira de la consciència, i forma un thriller on la intriga prové del recurs de retocar el pensament.

Sabies que Juan Villoro és considerat un dels intel·lectuals més rellevants de la literatura contemporània? Novel·lista, assagista, cronista, guionista de còmics, analista futbolístic, crític de rock: Villoro és l'home orquestra de les lletres mexicanes.

Aquest projecte neix de l'amistat que uneix Castro i Villoro. El muntatge està inspirat en la professió del pare de l'autor, Luis Villoro, un dels intel·lectuals més reconeguts de Mèxic.

Sinopsi

En aquesta obra es posa al descobert el duel entre dos filòsofs que han estat companys d'estudis, desafiaments i fatigues. Es tracta d'una trobada final, on la seva intensa amistat és també una forma d'enemistat. L'esposa del protagonista els coneix tots dos i pot influir en l'acarament final. La neboda apareix inesperadament i es converteix en un testimoni presencial dels fets.

Un d'ells s'ha apartat de la realitat per filosofar, l'altre ha sacrificat la vida de la ment per lliurar-se a les banalitats del món. Malgrat això, estan més units del que sembla. És possible trencar el vincle que els determina? Fins a quin punt la intel·ligència pot dependre de l'afecte?

*“El filósofo declara
es una exploración
de la neurosis
y de las zonas donde
la inteligencia
se convierte en disparate”.*

Juan Villoro

Fitxa

Autor **Juan Villoro**
Direcció **Antonio Castro**

Repartiment
Mario Gas
Rosa Renom
Ricardo Moya
Meritxell Calvo
Jordi Andújar

Escenografia **Sebastià Brosa**
Il·luminació **Mingo Albir**
Figurista **Míriam Compte**
Espai sonor **Àlex Polls**
Ajudant direcció **Montse Tixé**

Direcció de producció **Amparo Martínez**
Cap de producció **Maite Pijuan**
Producció executiva **Marina Vilardell**
Responsable tècnic **Txema Orriols**

Regidoria **Montse Tixé**
Ajudant d'escenografia **Sergi Corbera**
Estudiants en pràctiques d'escenografia **Taísa Campos i Ximena Rubio**
Estudiant en pràctiques de producció **Alex Mas**

Construcció d'escenografia **Jorba-Miró, estudi-taller d'escenografia**
Electrodomèstics **Smeg**
Confecció vestuari **Goretti - Señor**

Col·laborador especial a la direcció **Juan Morali**

Fotografia **David Ruano**
Premsa **Marta Ferrà i Anna Casasayas**
Màrqueting i comunicació **Publispec**
Disseny gràfic **Santi&Kco**

Una producció de

teatreroimea

CULTURA
SECRETARIA DE CULTURA

INBA

FONCA

COORDINACIÓN
NACIONAL
DE TEATRO

Primera representació al **Teatre Romea** el **23 d'octubre del 2016**
Durada **1 hora i 40 minuts**
Espectacle en **castellà**

Text de l'autor

Siempre me ha intrigado saber cuándo veré por última vez a una persona. *El filósofo declara* parte de esa enrucijada dramática: dos filósofos se encuentran para una confrontación final. Su amistad ha sido una peculiar forma de rivalidad. Profesionales de la razón, procuran mantener las emociones a distancia. Este encuentro será diferente: los acompañará una mujer que definió la vida de ambos. ¿Hay límites reconocibles para la inteligencia? ¿En qué momento las ideas se transforman en neurosis? George Steiner dice que un lugar común es una idea cansada. Por contraste, el disparate puede ser visto como una idea anticipada. En esa zona se mueve *El filósofo declara*: el demorado encuentro de dos precipitados.

“El teatro es la variante
más viva de la palabra.”

Juan Villoro

Text del director

Estamos acostumbrados a ver a los pensadores como críticos del mundo, pero rara vez nos enfrentamos al paradigma del pensador como crítico de sí mismo. Desde la primera lectura de *El filósofo declara*, me impresionó la forma tan enérgica con que Juan Villoro coloca al intelectual frente al espejo y lo examina. Un ejercicio inusual, honesto, divertido y muy pertinente, que logra una gran complicidad con sus personajes, al tiempo que los exhibe en sus excesos y debilidades. Esta es, sobre todo, una obra sobre los afectos, sobre las dificultades que acusan personas muy inteligentes para comunicar sus emociones, seres brillantes en el pensamiento abstracto, pero con frecuencia impedidos para expresar sus sentimientos. “Quise explorar la imbecilidad de la inteligencia”, ha dicho alguna vez el autor en relación a este texto. *El filósofo declara* también observa la relación de los intelectuales con su entorno, con la sociedad, con el poder. Una larga cadena de simulaciones se colapsa conforme la obra avanza revelando la humanidad de estas criaturas, que terminan, después de todo, por no ser tan ajenas a nosotros.

Antonio Castro

Críticas

“*El filósofo declara* aborda, de una manera inteligente e hilarante el mundo intelectual, enfocándose en el gremio de la filosofía”.
Universia

“Villoro analiza la forma de pensar y sentir de cada uno de sus personajes para exponérmolos de forma contundente”.
El Universal

“Con la mezcla de varios factores, todos ellos favorables, tales como guion, dirección y actuación se obtienen materiales tan bien logrados como *El filósofo declara*”.
Interescena

“Las cuestiones son abordadas de una manera lúdica e incisiva por Juan Villoro, obra montada con precisión y un gran trazo escénico por Antonio Castro”.
Biosstars

“Castro entiende los intereses, los códigos de expresión e interpretación del mexicano y hace de la experiencia teatral un fenómeno emocionante, sin ningún atavismo”.
El Semanario

Juan Villoro, autor

Juan Villoro va néixer a Mèxic DF el 1956. Ha estat agregat cultural a l'Ambaixada de Mèxic, a la llavors República Democràtica Alemanya, col·laborador en revistes i nombrosos diaris. Va ser també cap de redacció de *Pauta* i director de la *Jornada Setmanal*, suplement cultural del diari *La Jornada*, de 1995 a 1998. Actualment és professor de literatura a la Universitat Nacional Autònoma de Mèxic (UNAM) i professor convidat a Princeton, Yale, Boston i Pompeu Fabra de Barcelona. Col·labora regularment amb els diaris *La Jornada* (Mèxic), *El País* i *El Periódico*, i en publicacions com *Letras libres*, *Proceso*, *Nexos*, *Reforma* i la italiana *Internazionale*. Premiat en les

seves múltiples facetes de narrador, assagista, autor de llibres infantils i traductor d'importantes obres en alemany i en anglès, Juan Villoro és cada vegada més reconegut com un dels principals escriptors llatinoamericans contemporanis.

¿Hay vida en la tierra?, *Arrecife*, *El ojo en la nuca*, *El testigo*, *Vida y muerte de Diego Armando Maradona*, *Efectos personales*, *El disparo de argón*, *Dios es redondo*, *Los culpables o De eso se trata*, són alguns dels seus treballs publicats.

Antonio Castro, director

Mèxic, D.F., 1969. Va estudiar la llicenciatura de teatre al Hamilton College de Nova York, on va rebre un esment honorífic el 1991 amb el muntatge *The Gala of Death or How the Intrepid Don Juan Won the Heart of a Whore* de Ramón del Valle-Inclán. Al llarg de vint anys de trajectòria, ha dirigit més de quaranta posades en escena, ha col·laborat freqüentment amb dramaturgs mexicans com Hugo Hiriart, Ximena Escalante i Flavio González, de qui dirigeix *1822*, *l'any que vam ser imperi*, que realitza una reeixida temporada de

més de quatre-centes representacions i és premiada per la crítica com la millor obra del 2002. Ha estat col·laborador del suplement *La jornada semanal* i la revista *Letras Libres*. El 2006, va dirigir la companyia Panta Theatre a Normandia, França, durant el VII Festival Internacional de Dramatúrgia i va presentar l'espectacle *Las intermitencias de la muerte* de José Saramago amb l'actor Gael García Bernal. El 2012, va rebre els premis a la millor direcció de les dues associacions de crítica teatral a Mèxic: Salvador Novo de l'APT. i Xavier Rojas de l'ACPT. Ha estat membre del Sistema Nacional de Creadores de Artes i ha dirigit, entre molts d'altres, els actors Diego Luna, Joaquín Cosío, Karina Gidi, Jesús Ochoa, Damián Alcazar, Emilio Echevarría, Arturo Ríos i Dolores Heredia. Recentment, ha presentat la seva versió teatral de *Noche de estreno* de John Cassavetes, a Los Angeles Theatre Center dels Estats Units.

Mario Gas, actor

Actor, director de cinema, teatre i òpera a més de gestor cultural. Com a actor de teatre ha treballat en una trentena de produccions, entre moltes altres: *Doña Rosita la soltera* (1980), *Èdip tirà* (1993), *La Orestíada* (2004), *Fausto* (2003), *Electra* (2003), *Don Juan* (2008), *A little night music* (2000), *Follies* (2012), *Julio César* (2013) o *El largo viaje del día hacia la noche* (2014).

Com a director teatral i d'òpera ha dirigit gairebé un centenar d'espectacles, entre els quals destaquen: *Martes de carnaval* (1995), *El zoo de cristal* (1995), *El rapte del serrallo* (1996), *Sweeney Todd* (1995), *La reina de bellesa* (1998), *A little night music* (2000), *La mare coratge i els seus fills* (2001), *The full monty* (2001), *Madame Butterfly* (2002), *La Orestíada* (2004), *Las troyanas* (2008), *Mort d'un viatjant* (2009), *Un tranvía llamado deseo* (2011), *Follies* (2012) o *Invernadero* (2015).

Com a director d'òpera ha treballat en *El barbero de Sevilla*, *La Traviatta*, *L'elisir d'amore*, *Madama Butterfly* o *Turandot*, entre molts d'altres.

En cinema ha dirigit i interpretat la pel·lícula *El Pianista* (1998) i també ha treballat, com a actor, a *El Coronel Macià* (2006), *La puta y la ballena* (2004), *Smoking Room* (2002), *Amic/Amat* (1999) o *El largo invierno* (1992). A aquest vessant cinematogràfic cal afegir que és actor de doblatge conegut per ser la veu habitual dels actors John Malkovich, Ben Kingsley o Geoffrey Rush. *Estació d'enllaç* (1995), *Descalç sobre la terra vermella* (2012), *Isabel* (2013) i *Nit i dia* (2015), han estat algunes de les sèries de televisió en les quals també ha participat.

Al llarg de la seva carrera ha recollit diversos premis: Premi Butaca a la millor direcció teatral (*La reina de bellesa*), el Premi Nacional de Teatre (*Sweeney Todd*), dos premis Max a la millor direcció (*Sweeney Todd* i *Follies*) i un tercer com a millor espectacle de teatre (*La reina de bellesa*) o el Premi Ciutat de Barcelona de les Arts Escèniques (*La reina de bellesa*).

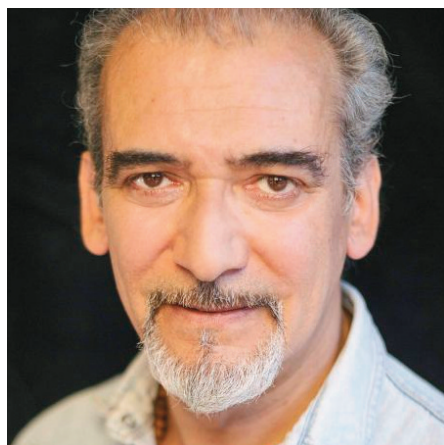
Rosa Renom, actriu

Ha treballat amb directors com Joan Ollé (*Romeo i Julieta*, *De Poble en Poble*, *La Plaça del Diamant*, entre d'altres), Mario Gas (*La Ronda*, *La Senyora Florentina*, *El Temps i els Conway*, *Mort d'un viatjant*, *Un fràgil equilibri*, etc), Rosa Novell (*Maria Rosa*, *Les dones sàvies*, *Vells Temps*, etc), Àlex Rigola (*Rock'n Roll*), David Selvas (*La Gavina*), Ramon Simó (*Copenhaguen*), Sergi Belbel (*Agost*), Ferran Madico (*Casa i Jardí*, *El conte d'hivern*, etc), Lluís Pasqual (*Els Feréstecs*), Carme Portaceli (*El President*), Silvia Munt (*El Preu*),

entre molts d'altres.

En televisió, ràdio i cinema ha participat a *La Riera*, *Ermessenda*, *Delta*, *Joc de Mentides*, *Poblenou*, *Les Veus del Pamano*, *El Comisario*, *Hospital Central*, *Zarafina*, *La Revolució Francesa*, *Pleure Pas Germaine*, *Azaña*, entre d'altres.

Ha rebut nombrosos guardons com el Premi de l'Aadpc per *La senyoreta Florentina* i el seu amor *Homer*, el Premi de la Crítica per *Mort d'un Viatjant* i *Rock'n Roll*; el Premi Butaca per *Rock'n Roll*; el Premi Margarida Xirgu per *Rock'n Roll* i *La Gavina* i el Premi de la Crítica per *El President*.

Ricardo Moya, actor

És llicenciat en art dramàtic per l'Institut del Teatre de Barcelona. Els últims muntatges teatrals en els quals ha participat són: *Cuarteto del alba*, de Carlos Gil Zamora (dirigida per Lander Iglesias); *Ensayando Don Juan*, dirigida per Albert Boadella; *Invernadero*, de Harold Pinter, dirigida per Mario Gas; *Una luna para los desdichados*, al Teatre Español; *La mujer justa*, de Sándor Marai, dirigida per Fernando Bernués; *Beaumarchais*, dirigida per J. M. Flotats; *El balcón*, de J. Genet dirigida per Angel Facio; *Regreso al hogar*, d'H. Pinter dirigida per Ferrán Madico;

i *Las troyanas*, dirigida per Mario Gas, entre d'altres. També destaca la seva faceta de director, havent exercit com a tal en *Viejos tiempos*, d'H. Pinter amb Emma Suárez i Ariadna Gil i *El rufián de la escalera*, de Joe Orton. Al llarg de la seva carrera com a actor destaquen obres com *San Juan*, de Max Aub dirigida per Juan Carlos Perez de la Fuente, *Salomé*, d'Oscar Wilde dirigida per Mario Gas, *El sueño de un hombre ridículo*, de Dostoievsky també dirigida per Mario Gas. En televisió ha treballat en els darrers anys a *Amar es para siempre*, *La embajada* o *El Caso*.

Meritxell Calvo, actriu

És llicenciada en Art Dramàtic per l'Institut del Teatre de Barcelona, on treballa amb Carme Portaceli, Pere Planella i Lluís Graells, entre d'altres. En l'àmbit professional ha treballat en dues gires nacionals amb adaptacions de clàssics de la literatura espanyola, com *Fuenteovejuna*, dirigida per Pepa Calvo, i *Don Quijote de la Mancha*, dirigida per Albert Pueyo. Funda la companyia teatral La Pulpe i estrena *Está linda la mar*, dirigida per Denise Duncan, espectacle guanyador de la Mostra de Teatre de Barcelona el 2012. Altres muntatges on ha participat són: *Waits FM*, dirigida per Nicolás Chevallier i Anna Roca; *Venus in Fur*, dirigida per Héctor Claramunt, al Teatre Goya, amb la qual va guanyar el Premi a la Millor Actriu Revelació Ana Lizarán 2013; *El Zoo de vidre*, dirigida per Josep Maria Pou i *Caixes*, dirigida per Montse Rodríguez a la Sala Flyhard de Barcelona al setembre. Al món televisiu ha participat a *Carlos Rei Emperador* (TVE) i a *Pulsacions* (Antena3).

Jordi Andújar, actor

Des de 1994 treballa com a actor professional en televisió, cinema i teatre. Ha participat, entre d'altres, en els muntatges teatrals següents: *El Professor Bernhardt* d'Arthur Schnitzler (TNC 2016, direcció de Xavier Albertí), *Petits monstres* de Marilia Samper (La Villarroel 2015, direcció de Marilia Samper), *Noies de calendari* de Tim Firth (Teatre Poliorama 2012, direcció d'Antonio Calvo), *Fora de joc* de Sergi Belbel (Club Capitol 2010, direcció de Cristina Clemente), *Don Carlos* de Friederich von Schieller (Teatre Grec 2008, direcció de Calixto Bieito), *Els nois d'història* d'Alan Bennett (Teatre Goya 2008, direcció de Josep Mª Pou), *Un fill, un llibre, un arbre* de Jordi Silva (TNC 2007, direcció d'Antonio Calvo), *Estricta vigilància* de Jean Genet (Teatre Tantarantana 2005, direcció d'Iñaki Garz) i *Máquina Hamlet* de Heiner Müller (Sala Beckett 2004, direcció d'Iñaki Garz). Ha intervingut en sèries de televisió com *El cor de la ciutat*, *Laberint d'ombres*, *Secrets de família* o *Al salir de clase*. També en els films *Et dec una nit de divendres* de Dimas Rodríguez, *Un dia, una nit* d'Enric Alberich, *La caverna* d'Eduard Cortés i *Amic/Amat* de Ventura Pons.

teatreromea

Hospital, 51 - 08001 Barcelona
www.grupfocus.cat - www.teatreromea.cat

El filósofo declara

Del 23 d'octubre a l'11 de desembre

Horaris:

De dimarts a divendres, 20 h
Dissabtes, 18 i 21 h
Diumenges, 18.30 h

Preus:

De 17 a 28 euros

Venda d'entrades
Taquilla Teatre Romea
www.teatreromea.cat

Preus especial per a grups
Promentrada
www.promentrada.com
93 309 70 04

Contacte de premsa
Marta Ferrà - Anna Casasayas
93 309 75 38 - premsa@focus.cat

Més informació

#ElFilósofoDeclara

El Teatre Romea rep el suport de

Institucions

Mitjans de comunicació

Empreses patrocinadores

